

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2017. gada 14. decembrī*

[Teksts labots ar 2018. gada 20. marta rīkojumu]

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Saskaņoti būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumi – Saskaņotais standarts EN 1090-1:2009+A1:2011 – Kritēriji standarta, ko saskaņā ar Eiropas Komisijas pilnvarojumu ir apstiprinājusi Eiropas Standartizācijas komiteja (CEN), apjoma noteikšanai – Stiprinājumu daļas, kuras paredzēts ievietot betonā, pirms tas sacietējis, un izmantot, lai savienotu fasādes elementus un mūra balstus ar ēkas konstrukciju

Lieta C-630/16

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Helsingin hallinto-oikeus* (Helsinki Administratīvā tiesa, Somija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2016. gada 1. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2016. gada 7. decembrī, tiesvedībā, ko uzsākusi

Anstar Oy

piedaloties:

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes).

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Malenovskis [*J. Malenovský*], tiesneši D. Švābi [*D. Šváby*] (referents) un M. Vilars [*M. Vilaras*],

ģenerālvokāts M. Kampos Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*],

sekretāre R. Šereša [*R. Šereš*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2017. gada 27. septembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes)* vārdā – *P. Kulmala* un *K. Siponen*, pārstāvji,
- Somijas valdības vārdā – *S. Hartikainen*, pārstāvis,
- Eiropas Komisijas vārdā – *G. Zavvos*, *P. Aalto* un *M. Huttunen*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – somu.

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušanās pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 9. marta Regulu (ES) Nr. 305/2011, ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus un atceļ Padomes Direktīvu 89/106/EEK (OV 2011, L 88, 5. lpp.), kā arī saskaņoto standartu EN 1090-1:2009+A1:2011 “Tērauda konstrukciju un alumīnija konstrukciju izgatavošana – 1. daļa: Atbilstības novērtēšanas prasības nesošās konstrukcijas elementiem” (turpmāk tekstā – “EN 1090-1:2009+A1:2011”).
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību, ko *Helsingin hallinto-oikeus* (Helsinku Administratīvā tiesa, Somija) ir uzsākusi *Anstar Oy*, saskaņā ar Somijas tiesībām dibināta sabiedrība, saistībā ar *Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes)* (Drošības un ķīmisko vielu aģentūra, Somija; turpmāk tekstā – “Aģentūra”) lēmumu, ar kuru otrā minētā būtībā aizliedza *Anstar* izmantot četrām tās ražoto produktu kategorijām CE zīmi atbilstoši standartam EN 1090-1:2009+A1:2011.

Atbilstošās tiesību normas

Regula Nr. 305/2011

- 3 Regulas Nr. 305/2011 preambulas 6. un 10. apsvērumā ir uzsvērts, ka mērķis, kam šī regula paredzēta, ir atcelt tirdzniecības tehniskos šķēršļus būvizstrādājumu jomā, izstrādājot saskaņotas tehniskās specifikācijas, kas izmantojamas būvizstrādājumu ekspluatācijas īpašību novērtējumā, lai uzlabotu to brīvu apriti iekšējā tirgū.
- 4 Regulas Nr. 305/2011 2. pantā “Definīcijas” ir precizēts, ka:

“10) “saskaņotas tehniskās specifikācijas” ir saskaņoti standarti un Eiropas novērtējuma dokumenti;

11) “saskaņotais standarts” ir standarts, ko, pamatojoties uz Komisijas pieprasījumu, saskaņā ar [Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija] Direktīvas 98/34/EK, [ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā] (OV 1998, L 204, 37. lpp.), 6. pantu ir pieņēmusi viena no minētās direktīvas I pielikumā uzskaitītajām Eiropas standartizācijas iestādēm;

[..].”
- 5 Šīs regulas 4. panta “Ekspluatācijas īpašību deklarācija” 1. punktā ir noteikts:

“Ja uz būvizstrādājumu attiecas saskaņots standarts vai tas atbilst Eiropas tehniskajam novērtējumam, kas tam izdots, ražotājs, laižot šo izstrādājumu tirgū, izstrādā ekspluatācijas īpašību deklarāciju.”
- 6 Šīs regulas 17. panta “Saskaņotie standarti” 1., 3. un 5. punktā ir noteikts:

“1. Saskaņotos standartus pieņem Eiropas standartizācijas iestādes, kas uzskaitītas Direktīvas 98/34/EK I pielikumā, pamatojoties uz pieprasījumiem (turpmāk “mandāti”), ko Komisija izdevusi saskaņā ar minētās direktīvas 6. pantu pēc apspriešanās ar šīs regulas 64. pantā minēto Būvniecības pastāvīgo komiteju (turpmāk “Būvniecības pastāvīgā komiteja”).

[..]

3. Saskaņotajos standartos paredz metodes un kritērijus būvizstrādājumu ekspluatācijas īpašību novērtējumam attiecībā uz to būtiskiem raksturlielumiem.

Ja tas paredzēts attiecīgajā mandātā, saskaņotajā standartā par izstrādājumiem, uz kuriem standarts attiecas, ir atsauce uz paredzēto izmantojumu.

Saskaņotajos standartos – attiecīgos gadījumos un ja tas neapdraud rezultātu precizitāti, uzticamību vai stabilitāti – paredz tādas metodes būvizstrādājumu ekspluatācijas īpašību novērtējumam attiecībā uz to būtiskiem raksturlielumiem, kuras ir mazāk apgrūtinošas nekā testēšana.

[..]

5. Komisija novērtē Eiropas standartizācijas iestāžu pieņemto saskaņoto standartu atbilstību attiecīgajiem mandātiem.

Komisija to saskaņoto standartu atsauču sarakstu, kas atbilst attiecīgajam mandātam, publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.”

7 Minētās regulas 19. pantā, kas attiecas uz “Eiropas novērtējuma dokumentu”, tostarp ir minēts:

“1. Pamatojoties uz ražotāja pieteikumu Eiropas tehniskajam novērtējumam, [tehniskā novērtējuma iestāžu] organizācija izstrādā un pieņem Eiropas novērtējuma dokumentu attiecībā uz katru būvizstrādājumu, uz kuru neattiecas vai tikai daļēji attiecas saskaņotais standarts un kura ekspluatācijas īpašības saistībā ar tā būtiskajiem raksturlielumiem nevar pilnībā novērtēt atbilstīgi spēkā esošajam saskaņotajam standartam, jo *inter alia*:

- a) izstrādājums nav iekļauts neviena spēkā esošā saskaņotā standarta darbības jomā;
- b) saskaņotajā standartā paredzētā novērtēšanas metode nav piemērota vismaz vienam minētā izstrādājuma būtiskajam raksturlielumam; vai
- c) saskaņotajā standartā vismaz vienam minētā izstrādājuma būtiskajam raksturlielumam nav paredzēta novērtēšanas metode.”

8 Regulas Nr. 305/2011 21. pantā, kas ir veltīts tehniskā novērtējuma iestāžu (turpmāk tekstā – “TNI”) pienākumiem, saņemot pieteikumu Eiropas tehniskajam novērtējumam, tostarp ir paredzēts:

“1. TNI, kas saņem pieteikumu Eiropas tehniskajam novērtējumam, par to, vai uz būvizstrādājumu pilnībā vai daļēji attiecas saskaņotās tehniskās specifikācijas, ražotāju informē šādi:

- a) ja uz izstrādājumu pilnībā attiecas saskaņots standarts, TNI ražotāju informē, ka saskaņā ar 19. panta 1. punktu nevar izdot Eiropas tehnisko novērtējumu;
- b) ja uz izstrādājumu pilnībā attiecas Eiropas novērtējuma dokuments, TNI ražotāju informē, ka šo dokumentu izmantos par pamatu izdodamajam Eiropas tehniskajam novērtējumam;
- c) ja uz izstrādājumu neattiecas vai tikai daļēji attiecas kāda saskaņota tehniska specifikācija, TNI piemēro procedūras, kas izklāstītas II pielikumā vai kas izveidotas saskaņā ar 19. panta 3. punktu.”

- 9 Šīs regulas 59. pants “Formāla neatbilstība” ir izteikts šādi:

“1. Neskarot 56. pantu, ja dalībvalsts konstatē kādu no turpmāk norādītajām problēmām, tā pieprasa, lai attiecīgais uzņēmējs novērs attiecīgo neatbilstību:

- a) CE zīme ir uzlikta, pārkāpjot 8. vai 9. panta noteikumus;
- b) CE zīme nav uzlikta saskaņā ar 8. panta 2. punktu;
- c) neskarot 5. pantu, nav sastādīta ekspluatācijas īpašību deklarācija saskaņā ar 4. pantu;
- d) ekspluatācijas īpašību deklarācija nav sastādīta saskaņā ar 4., 6. un 7. pantu;
- e) tehniskā dokumentācija nav pieejama vai ir nepilnīga.

2. Ja 1. punktā minētā neatbilstība saglabājas, dalībvalsts veic visus atbilstīgos pasākumus, lai ierobežotu vai aizliegtu būvizstrādājuma pieejamību tirgū vai nodrošinātu tā atsaukšanu vai izņemšanu no tirgus.”

Saskaņotais standarts EN 1090-1:2009+A1:2011

- 10 Standartu EN 1090-1:2009+A1:2011 Eiropas Standartizācijas komiteja (turpmāk tekstā – “CEN”) sākotnēji pieņēma kā standartu EN 1090-1:2009 2008. gada 15. jūnijā atbilstoši Komisijas 1998. gada 11. marta pilnvarojumam (M 120 – CEN/Cenelec izsniegts pilnvarojums, lai radītu saskaņotu standartu metāla konstrukciju izstrādājumiem un ar to saistītajiem produktiem (turpmāk tekstā – “pilnvarojums M 120”), pamatojoties uz 1998. gada 21. decembra Direktīvu 89/106/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz būvizstrādājumiem (OV 1989, L 40, 12. lpp.).
- 11 Standarts EN 1090-1:2009+A1:2011 tika publicēts ar atsauci “EN 1090-1:2009” 2010. gada 17. decembra *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV 2010, C 344, 1. lpp.).
- 12 Pēc 1. grozījumu pieņemšanas, ko CEN veica 2011. gada 3. oktobrī, standarts EN 1090-1:2009+A1:2011 tika no jauna publicēts 2012. gada 19. jūnija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV 2012, C 176, 1. lpp.).
- 13 Šī standarta 1. punktā, kurā ir precizēta “piemērošanas joma”, ir norādīts:

“Šajā Eiropas standartā ir īpaši noteiktas atbilstības novērtēšanas prasības tērauda konstrukciju un alumīnija konstrukciju elementiem, kā arī komplektiem, kas tirgū tiek laisti kā būvizstrādājumi. Atbilstības novērtēšanā ietilpst ražošanas specifika un vajadzības gadījumā arī strukturālo aprēķinu īpatnības.

Šis Eiropas standarts arī attiecas uz atbilstības novērtēšanu tērauda elementiem, kurus izmanto jauktās tērauda un betona konstrukcijās.

[..]

Šis Eiropas standarts neattiecas uz atbilstības novērtēšanu iekaramajiem griestiem, sliedēm vai gulšņiem, ko izmanto dzelzceļam.

[..] [Šeit un turpmāk neoficiāls tulkojums]

- 14 Standarta EN 1090-1:2009+A1:2011 3.1.9. punktā “nesošās konstrukcijas elementi” ir definēti šādi:

“elementi, kas tiek izmantoti kā tādas konstrukcijas nesošie elementi, kura paredzēta mehāniskas izturības un/vai ugunsizturības nodrošināšanai, ieskaitot ilgtspējības un piemērotības ekspluatācijai aspektus; tos var nekavējoties izmantot tādos, kādi tiek ir tikuši piegādāti, vai arī ietvert būvē”.

- 15 Šī standarta 4.5. punktā par “iezīmēm, kas saistītas ar konstrukciju”, ir ietverts 4.5.1. punkts “Vispārīgi”, kurā tostarp ir noteikts:

“Elementa, uz ko attiecas šis Eiropas standarts, strukturālie raksturlielumi atsaucas uz tā izturību, deformēšanos, sasniedzot ekspluatācijas galējo robežu, nogurumizturību un ugunsizturību.”

Standarts EN 845-1:2013

- 16 Saskaņoto standartu EN 845-1:2013 “Mūrēšanas palīgelementu specifikācijas -1. daļa: Sienu enkuri, savilces, atbalsta apskavas un kronšteini” (turpmāk tekstā – “standarts EN 845-1:2013”) CEN pieņēma 2013. gada 21. martā saskaņā ar Komisijas 1997. gada 28. maija pilnvarojumu (M 116 – CEN/Cenelec izsniegts pilnvarojums, lai radītu saskaņotu standartu mūrēšanai un ar to saistītajiem produktiem (turpmāk tekstā – “pilnvarojums M 116”), pamatojoties uz Direktīvu 89/106.

- 17 Atsauces uz saskaņoto standartu EN 845-1:2013 tika publicētas 2015. gada 13. februāra Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī (OV 2015, C 54, 80. lpp.).

- 18 Standarta EN 845-1:2013 1. punktā “piemērošanas joma” ir minēts:

“Šajā Eiropas standartā ir īpaši noteiktas prasības saistībā ar sienu enkuriem, savilcēm, piekares skavām un kronšteinu, kas tiek izmantoti savienojumiem starp mūriem un savienojumiem starp mūri un citām būves vai konstrukcijas daļām, ieskaitot sienas, grīdas, balstus un statņus. Ja enkurstiegru vai nostiprinājuma elementi tiek piegādāti vai raksturoti kā neatņemama atsevišķas vienības papildsastāvdaļa, prasības, ieskaitot veiktspējas prasības, tiek piemērotas visam izstrādājumam kopumā.

Šis Eiropas standarts neattiecas uz šādiem izstrādājumiem:

- a) enkurstiegru vai nostiprinājuma elementi, kas nav neatņemama atsevišķas vienības papildsastāvdaļa;
- b) stūra kronšteini;

[..].” [Neoficiāls tulkojums]

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 19 Ar 2014. gada 18. februāra lēmumu Aģentūra pieprasīja Anstar, pamatojoties uz Regulas Nr. 305/2011 59. pantu, izbeigt piegādāt un pārdot četru kategoriju izstrādājumus ar CE marķējumu atbilstoši standartam EN 1090-1:2009+A1:2011 un no 2014. gada 4. marta izbeigt lietot CE marķējumu, kā arī Regulas Nr. 305/2011 4. pantā minēto ekspluatācijas īpašību deklarāciju visos ar šīm četrām izstrādājumu kategorijām saistītos veidos (turpmāk tekstā – “strīdīgais lēmums”).

- 20 Šajā lēmumā attiecīgās četras izstrādājumu kategorijas ir aprakstītas šādi:

“1. kronšteinu sistēmas, kas tiek izmantotas, lai savienotu fasādes elementus un mūra balstus ar ēkas konstrukciju; [..]

2. enkurstiegru skrūvpāļi; [..]

enkurstiegru plātnes un standarta iebūvējamas tērauda daļas; [..]

sastiprinājumu sistēmas; [..]

3. balsta un sienas kurpes; [..]

4. balkonu savienojumi”.

- 21 Saskaņā ar minēto lēmumu šīs kategorijas produkti neesot minēti pilnvarojumā M 120 un tādējādi neietilpstot saskaņotā standarta EN 1090-1:2009+A1:2011 tvērumā.
- 22 Faktiski, Aģentūras skatījumā, enkurstiegru skrūvpāļi, stiprināšanas plātnes, standarta iebūvējamās tērauda daļas, sastiprinājumu sistēmas, kā arī balsta kurpes, kuras paredzēts izmantot tieši tāpat vai līdzīgi *Anstar* ražotajiem izstrādājumiem, ir Eiropas tehniskā apstiprinājuma ETA-02/0006 un ETA-04/0056 pamatā. Taču, ciktāl, no vienas puses, šis apstiprinājums, kas izsniegts uz Direktīvas 89/106 pamata, un Eiropas novērtējuma dokumentiem atbilstošie dokumenti Regulas Nr. 305/2011 19. panta 1. punkta izpratnē vēl aizvien esot spēkā un, no otras puses, šādu apstiprinājumu vai šādu dokumentu var saņemt tikai par izstrādājumu, uz kuru saskaņotais standarts nemaz neattiecas, standarts EN 1090-1:2009+A1:2011 minētajiem izstrādājumiem neesot piemērojams.
- 23 Attiecībā uz kronšteinu sistēmām, kas tiek izmantotas, lai savienotu fasādes elementus un mūra balstus ar ēkas konstrukciju, tās ietilpstot pilnvarojuma M 116 tvērumā. Tādējādi, Aģentūras skatījumā, šo kronšteinu sistēmu *CE* marķējums esot pamatots tikai tad, ja izstrādātajā saskaņotajā standartā esot ņemts vērā M 116 pilnvarojuma pamats.
- 24 Uzskatot, ka uz *Anstar* saražotajiem izstrādājumiem attiecas standarts EN 1090-1:2009+A1:2011 un pilnvarojums M 120, tā cēla prasību iesniedzējtiesā *Helsingin hallinto-oikeus* (Helsinku Administratīvā tiesa, Somija), prasot atcelt strīdīgo lēmumu.
- 25 Prasības atbalstam *Anstar* norāda, ka uz strīdīgajā lēmumā minētajām izstrādājumu kategorijām neattiecas nedz standarts EN 845-1:2013, nedz Eiropas tehniskais apstiprinājums ETA-02/0006 un ETA-04/0056.
- 26 Iesniedzējtiesa secina, ka pilnvarojuma M 120 un standarta EN 1090-1:2009+A1:2011 tvērums ir aprakstīts gari un plaši, kas noteikti vai katrā ziņā visā pilnībā neizslēdzot *Anstar* ražotos izstrādājumus, kuri esot minēti strīdīgajā lēmumā, kaut arī tie tiek lietoti saskaņā ar Regulas Nr. 305/2011 4. pantā minēto ekspluatācijas īpašību deklarāciju.
- 27 Tajā pašā laikā iesniedzējtiesa norāda, ka šādu pašu secinājumu varot izdarīt attiecībā uz pilnvarojuma M 116 un standarta EN 845-1:2013 tvērumu. Taču, ja *Anstar* ražotie izstrādājumi ietilpstot šī pilnvarojuma un šī standarta tvērumā, uz tiem nevarot attiekties pilnvarojums M 120 un standarts EN 1090-1:2009+A1:2011.
- 28 Visbeidzot iesniedzējtiesa neizslēdz, ka uz visiem vai daļu no *Anstar* ražotajiem izstrādājumiem varot attiekties Eiropas tehniskais apstiprinājums ETA-02/0006 un ETA-04/0056.
- 29 Iesniedzējtiesa uzskata par nepieciešamu vērsties Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, jo standarta EN 1090-1:2009+A1:2011 tvērums dalībvalstīs tiek saprasts dažādi. Taču šīs atšķirības vērtējumā varot ietekmēt būvizstrādājumu brīvu apriti un līdz ar to apdraudēt vienu no mērķiem, kam Regula Nr. 305/2011 acimredzami paredzēta un kas ir it īpaši minēts tās preambulas 6. un 10. apsvērumā.

30 Šādos apstākļos *Helsingin hallinto-oikeus* (Helsinku Administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai pilnvarojums M/120 un uz tā pamata izdots saskaņotais standarts EN 1090-1:2009+A1:2011 ir jāinterpretē tādējādi, ka [strīdīgā] lēmuma 1.–4. punktā uzskaitītie izstrādājumi ievietošanai betonā pirms tā sacietēšanas (kronšteinu sistēmas, kas tiek izmantotas, lai savienotu fasādes elementus un mūra balstus ar ēkas konstrukciju, konkrēti enkurstiegru skrūvpāļi, enkurstiegru plātnes un standarta iebūvējamas tērauda daļas, sastiprinājumu sistēmas, balsta un sienas kurpes, kā arī balkonu savienojumi) neietilpst to piemērošanas jomā?

2) Vai Regulai Nr. 305/2011, šajā gadījumā minētajiem Komisijas pilnvarojumiem vai Savienības tiesībām ir pretrunā [Aģentūras] veikta interpretācija, atbilstoši kurai minētie izstrādājumi neietilpst pilnvarojuma M 120 un standarta [EN] 1090-1:2009+A1:2011 piemērošanas jomā?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

31 Ar šiem jautājumiem, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai standarts EN 1090-1:2009+A1:2011 ir jāinterpretē tādējādi, ka izstrādājumi, kādi aplūkoti pamatlietā un kurus paredzēts ievietot betonā, pirms tas ir sacietējis, ietilpst tā tvērumā.

32 Vispirms jāatgādina, ka Tiesas kompetencē ir prejudiciāla nolēmuma tiesvedībā interpretēt saskaņoto standartu Regulas Nr. 305/2011 2. panta 11. punkta izpratnē, uz kuru ir publicētas atsauces *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* C sērijā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 27. oktobris, *James Elliott Construction*, C-613/14, EU:C:2016:821, 47. punkts).

33 Šādi, ja Tiesai ir jāpieņem prejudiciāls nolēmums par saskaņota standarta interpretāciju, tieši iesniedzējtiesai, pamatojoties uz Tiesas veikto interpretāciju, ņemot vērā tas rīcībā esošos faktus, ir jānosaka konkrētajam izstrādājumam piemērojamais tehniskais standarts (skat. pēc analogijas pastāvīgo judikatūru tarifu klasifikācijas jomā spriedumus, 2002. gada 7. novembris, *Lohmann un Medi Bayreuth*, no C-260/00 līdz C-263/00, EU:C:2002:637, 26. punkts, kā arī 2016. gada 28. aprīlis, *Oniors Bio*, C-233/15, EU:C:2016:305, 28. punkts).

34 Standarta EN 1090-1:2009+A1:2011 interpretēšanas nolūkā, pirmkārt, ir jāatsaucas uz minētā standarta saturu, ieskaitot tā pielikumus, par tā tvērumu.

35 Otrkārt, saskaņotais standarts ir jāinterpretē tā pamatā esošā pilnvarojuma gaismā. Faktiski saskaņā ar Regulas Nr. 305/2011 17. panta 1. punktu saskaņotos standartus pieņem Eiropas standartizācijas iestādes, kas uzskaitītas Direktīvas 98/34/EK I pielikumā, pamatojoties uz pieprasījumiem, ko izdevusi Komisija. Taču saskaņā ar šīs regulas 17. panta 5. punktu Komisijas ziņā ir novērtēt Eiropas standartizācijas iestāžu pieņemto saskaņoto standartu atbilstību attiecīgajiem pilnvarojumiem.

36 No tā izriet, ka saskaņotā standarta tvērumu nedrīkst interpretēt plašāk nekā tā pamatā esošā pilnvarojuma tvērumu.

37 Šajā gadījumā tāpat standarts EN 1090-1:2009+A1:2011 ir jāinterpretē pilnvarojuma M 120 gaismā.

38 Treškārt, ja – kā pamatlietā – izstrādājums var ietilpt vairāku saskaņotu tehnisko specifikāciju tvērumos, vispirms noteikti ir jāpārlicinās, vai ar jaunāku standartu nav atcelts vecākais.

- 39 Šajā ziņā saskaņā ar Regulas Nr. 305/2011 17. panta 5. punkta trešās daļas a) apakšpunktu par katru saskaņoto standartu, kas ir *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētajā saskaņoto standartu atsauču sarakstā, kurš savukārt atbilst attiecīgajam pilnvarojumam, ir jānorāda “atsauces uz saskaņotajām tehniskajām specifikācijām, kuras tiek aizstātas”, kas, ņemot vērā šīs regulas 2. panta 10. punktu, attiecas gan uz saskaņotajiem standartiem, gan arī uz Eiropas novērtējuma dokumentiem.
- 40 Šādi – tā kā saskaņotajā standartā skaidri nav minēts, ka tās mērķis ir aizstāt citu saskaņoto standartu vai vienu vai vairākus Eiropas novērtējuma dokumentus, minētās saskaņotās tehniskās specifikācijas saglabā savu spēku un ir īpašs, atkāpi ietverošs regulējums. Faktiski saskaņā ar Regulas Nr. 305/2011 19. panta 1. punktu Eiropas novērtējuma dokumentu var pieņemt tikai attiecībā uz būvizstrādājumu, uz kuru neattiecas vai tikai daļēji attiecas saskaņotais standarts un kura ekspluatācijas īpašības saistībā ar tā būtiskajiem raksturlielumiem nevar pilnībā novērtēt atbilstīgi spēkā esošajam saskaņotajam standartam.
- 41 Šādu Regulas Nr. 305/2011 19. panta 1. punkta interpretāciju arī apstiprina šīs regulas 21. panta 1. punkta a) apakšpunkts, saskaņā ar kuru, ja TNI saņem pieteikumu Eiropas tehniskajam novērtējumam, kas attiecas uz izstrādājumu, uz kuru pilnībā attiecas saskaņots standarts, minētā iestāde ražotāju informē, ka saskaņā ar 19. panta 1. punktu nevar izdot Eiropas tehnisko novērtējumu.
- 42 Tālāk, ja ir taisnība, ka Eiropas novērtējuma dokumentus Regulas Nr. 305/2011 19. panta 1. punkta izpratnē tāpat kā Eiropas tehnisko apstiprinājumu Direktīvas 89/106 8. panta izpratnē, kas atcelta ar šo regulu, var sagatavot tikai par būvizstrādājumiem, uz kuriem saskaņotais standarts neattiecas vai attiecas tikai daļēji, tas tomēr nemaina to – kā norādīts šī sprieduma 32. punktā –, ka šos standartus galu galā ir jāinterpretē Tiesai, nevis šāda dokumenta vai apstiprinājuma autoram. Tādējādi, ja Tiesai tiek lūgts interpretēt saskaņoto standartu, tai kā viens no elementiem ir jāņem vērā Eiropas novērtējuma dokumenta vai Eiropas tehniskā apstiprinājuma esamība, kas ir kā norāde uz to, ka izstrādājumi, uz ko tie attiecas, kā arī analogi produkti neietilpst nevienā saskaņotajā standartā, taču šāds elements nav izšķirošs, nedz arī kavē Tiesu attiecīgajā gadījumā izdarīt atšķirīgu saskaņotā standarta interpretāciju, nevis to, ko pieņēmis šī dokumenta vai apstiprinājuma autors.
- 43 Katrā ziņā šajā gadījumā, lai arī iesniedzējtiesa savā lūgumā minēja Eiropas tehnisko apstiprinājumu ETA-02/0006 un ETA-04/0056, tie nav atrodami Tiesai iesniegtajos lietas materiālos, kaut arī Tiesa tos nevar ņemt vērā standarta EN 1090-1:2009+A1:2011 interpretācijā.
- 44 Ceturtkārt, attiecībā uz Eiropas standartizācijas iestāžu publicētajiem pamatnostādņu dokumentiem jānorāda, ka, lai gan šādi dokumenti paredzēti saskaņoto standartu, kuru atsauces publicē Komisija, tvēruma precizēšanai, tas tomēr nemaina to, ka tie negroza juridiski saistošos dokumentus Savienības tiesiskajā kārtībā. No tā izriet, ka šiem dokumentiem nav nekādas nozīmes saskaņotā standarta interpretācijā, pat ja tie var būt derīgas pamatnostādnes šī standarta īstenošanā.
- 45 Šajā gadījumā attiecībā uz strīdīgajā lēmumā minētajiem izstrādājumiem vispirms no standarta EN 1090-1:2009+A1:2011 1. punkta, kurā precizēta tā “piemērošanas joma”, izriet, pirmkārt, ka šajā saskaņotajā standartā ir īpaši noteiktas atbilstības novērtēšanas prasības tērauda konstrukciju un alumīnija konstrukciju elementiem, kā arī komplektiem, kas tirgū tiek laisti kā būvizstrādājumi, un, otrkārt, attiecas uz atbilstības novērtēšanu tērauda elementiem, kurus izmanto jauktās tērauda un betona konstrukcijās.
- 46 Otrkārt, saskaņā ar minētā standarta 3.1.9. punktu “nesošās konstrukcijas elementi” ir elementi, kas tiek izmantoti kā tādas konstrukcijas nesošie elementi, kas paredzēta mehāniskas izturības un/vai ugunsizturības nodrošināšanai.
- 47 Turklāt standarta EN 1090-1:2009+A1:2011 4.5.1. punktā ir precizēts, ka elementa, uz kuru attiecas standarts EN 1090-1:2009+A1:2011, strukturālie raksturlielumi it īpaši atsaucas uz tā izturību.

- 48 Šajos apstākļos ir jāuzskata, ka standartu EN 1090-1:2009+A1:2011 piemēro būvizstrādājumiem, kam ir struktūras funkcija, proti, izstrādājumiem, ja tos atvienotu no konstrukcijas, nekavējoties zustu tās izturība. Nesošās struktūras daļas funkcijai visā konstrukcijas struktūrā tādējādi ir jābūt nozīmīgai.
- 49 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz iesniedzējtiesas uzdotajiem jautājumiem, ir jāatbild, ka standarts EN 1090-1:2009+A1:2011 ir jāinterpretē tādējādi, ka izstrādājumi, kādi aplūkoti pamatlietā un kurus paredzēts ievietot betonā, pirms tas ir sacietējis, ietilpst tā tvērumā, ja tiem ir struktūras funkcija tādā nozīmē, ka, tos atvienojot no konstrukcijas, nekavējoties zūd tās izturība.

[Ar labojumiem, kas izdarīti ar 2018. gada 20. marta rīkojumu] Par tiesāšanās izdevumiem

- 50 [Ar labojumiem, kas izdarīti ar 2018. gada 20. marta rīkojumu] Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) nospriež:

Standarts EN 1090-1:2009+A1:2011 “Tērauda konstrukciju un alumīnija konstrukciju izgatavošana – 1. daļa: Atbilstības novērtēšanas prasības nesošās konstrukcijas elementiem” ir jāinterpretē tādējādi, ka izstrādājumi, kādi aplūkoti pamatlietā un kurus paredzēts ievietot betonā, pirms tas ir sacietējis, ietilpst tā tvērumā, ja tiem ir struktūras funkcija tādā nozīmē, ka, tos atvienojot no konstrukcijas, nekavējoties zūd tās izturība.

[Paraksti]